

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **obec. D. B.,**
sídlem X,
zastoupená advokátkou Mgr. Veronikou Zelenkovou,
sídlem Velehradská 88/1, 130 00 Praha 3,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5,

za účasti **nezl. T. M.,**
bytem X
zastoupený zákonnou zástupkyní L. B.,
bytem X,

o žalobách proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. 074308/2019/KUSK, č. j. 074308/2019/KUSK/01 a č. j. 074308/2019/KUSK/02, jímž bylo změněno rozhodnutí ředitelky Základní a Mateřské školy D. B. ze dne 30. 4. 2019, č. j. 205 – 133/2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. 074308/2019/KUSK, č. j. 074308/2019/KUSK/01 a č. j. 074308/2019/KUSK/02, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 47 200 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně Mgr. Veroniky Zelenkové, advokátky.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobkyně se třemi žalobami podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení tří v záhlaví označených rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadená rozhodnutí“), jimiž žalovaný změnil rozhodnutí ředitelky Základní školy a Mateřské školy D. B. (dále jen „ředitelka školy“) ze dne 30. 4. 2019, a to rozhodnutí č. j. 205 – 093/2019 o nepřijetí M. B., nar. X, k základnímu vzdělávání od 1. 9. 2019 (rozhodnutím č. j. 074308/2019/KUSK), rozhodnutí č. j. 205 – 139/2019 o nepřijetí E. J., nar. X, k základnímu vzdělávání od 1. 9. 2019 (rozhodnutím č. j. 074308/2019/KUSK/01) a rozhodnutí č. j. 205 – 133/2019 o nepřijetí T. M., nar. X, k základnímu vzdělávání od 1. 9. 2019 (rozhodnutím č. j. 074308/2019/KUSK/02) tak, že se shora jmenovaní (dále jen „nezletilí“) přijímají k základnímu vzdělávání do Základní školy a Mateřské školy D. B. od školního roku X. Žalovaný dne 12. 7. 2019 vydal též identicky označené rozhodnutí č. j. 074308/2019/KUSK/02, jímž obdobně změnil rozhodnutí ředitelky školy ze dne 30. 4. 2019, č. j. 205-106/2019, o nepřijetí D. L. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 10. 2019, č. j. 43 A 64/2019- 99, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
2. Soud usnesením ze dne 9. 8. 2019, č. j. 54 A 58/2019-28, spojil tři shora uvedené žaloby ke společnému projednání.
3. Žalobkyně v žalobách shodně namítá, že napadenými rozhodnutími bylo zasaženo do její pravomoci rozhodnout o navýšení maximálního počtu žáků ve třídě dle § 23 odst. 5 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“), a do její samostatné působnosti, neboť zajištění kvalitního vzdělání pro její občany je nejen zákonnou povinností, ale také právem realizovaným v rámci samostatné působnosti. Vytýká žalovanému, že si fakticky vyhradil pravomoc navyšovat stanovenou kapacitu prvních tříd, která mu nenáleží. Dále namítá, že napadená rozhodnutí jsou v rozporu s § 4 odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 48/2005 Sb.“). Konečně namítá, že napadená rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Vytýká žalovanému, že opomíjí zájem na poskytování kvalitního vzdělávání u dříve přijatých dětí. Poukazuje na to, že množství žáků ve třídě přímo souvisí s kvalitou výuky, k čemuž poukazuje na odbornou literaturu.
4. Uvádí, že rozhodnutím ředitelky školy byl stanoven počet otevíraných prvních tříd ve školním roce X na tři, dvě běžné a jednu s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů, s celkovou kapacitou prvních tříd s. žáků. Rozhodnutí bylo před zápisem zveřejněno spolu s kritérii pro přijetí. Rozhodnutími ředitelky školy bylo v souladu s těmito kritérii přijato k základnímu vzdělávání s. uchazečů, a to dle prvního kritéria všech s. uchazečů ze školského obvodu školy (s trvalým pobytem v D. B.), a dále dle druhého kritéria d. uchazečů z jiných obcí, kteří se umístili na prvních o. místech v ověřování jazykových a matematických předpokladů (dalších o. uchazečů bylo z D. B.). Tím došlo k vyčerpání kapacity prvních tříd. V případě č. uchazečů bylo řízení o přijetí přerušeno z důvodu probíhající změny trvalého pobytu. Jelikož u nich došlo ke změně trvalého pobytu, byli ředitelkou školy též přijati, a to před vydáním napadených rozhodnutí. Mezi přijatými žáky jsou d. žáci s podpůrným opatřením třetího stupně a jeden žák s podpůrným opatřením čtvrtého stupně. Děti, které se umístily na prvních o. místech při ověřování jazykových a matematických předpokladů, tvoří samostatnou třídu ve speciálním patře školy, kde zřizovatel pro tento účel zbudoval menší učebny pro omezený počet žáků. Na základě rozhodnutí žalovaného byly přijaty č. další děti včetně nezletilých. Vzhledem k překročení maximální kapacity obecných prvních tříd se ředitelka školy obrátila na žalobkyni jako zřizovatele s žádostí o udělení výjimky dle § 23 odst. 5 školského zákona. Žalobkyně

výjimku neudělila, neboť má zájem na tom, aby na jí zřízené a finančně dotované škole bylo poskytováno kvalitní vzdělání. Má za to, že postup žalovaného to narušuje, poškozují práva ostatních dětí ve třídě a dobré jméno školy a jejího zřizovatele. Všichni nezletilí byli přitom přijati k základnímu vzdělání na jiných školách.

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Předně namítá nedostatek aktivní legitimace žalobkyně k podání žaloby. Žalobkyně jako zřizovatel školy není účastníkem řízení o přijetí uchazeče ke školní docházce, ani navazujícího řízení o odvolání. Není též oprávněna zasahovat do práv a povinností ředitele školy. Žalobkyně musí tvrdit a prokázat svou aktivní legitimaci dle § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy přímé zkrácení úkonem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují její práva nebo povinnosti. K přímému zásahu do práva žalobkyně navýšit počet dětí nad limit stanovený vyhláškou č. 48/2005 Sb. nedošlo, neboť dle § 4 odst. 5 této vyhlášky je maximální počet žáků ve třídě 30, tedy celkem 90 žáků ve třech prvních třídách. Přijetím X žáků nebyl maximální počet žáků ve třídě překročen, a rozhodnutí zřizovatele o povolení výjimky z nejvyššího počtu žáků ve třídě tedy není nezbytné. Omezení počtu žáků je v pravomoci ředitele školy, nikoli zřizovatele. Překročením omezení proto do práv žalobkyně zasazeno nebylo. Pokud skutečně byli přijati žáci s podpůrným opatřením, omezila se kapacita dvou tříd o č. žáky. K překročení ředitelkou školy stanovené kapacity prvních tříd navíc došlo již rozhodnutími ředitelky školy. Ředitelce školy nic nebránilo přeřadit č. žáky, kteří skončili níže než na o. místě, z běžné třídy do třídy otevřené podle § 17 školského zákona, v níž by tak bylo X žáků. Tento postup je v dispozici ředitelky školy a do práv žalobkyně nezasahuje. Aktivní legitimace žalobkyně tedy není prokázána. Aktivní legitimaci neodůvodňuje ani tvrzený negativní vliv na kvalitu vzdělání poskytovaného občanům žalobkyně, pro které žalobkyně v samostatné působnosti dle § 178 školského zákona zajišťuje podmínky. Přeřazením č. žáků do třídy otevřené podle § 17 školského zákona by bylo naopak těmto žákům dopráno vzdělání ve vyšším rozsahu. Dále uvádí, že žalobkyně povinnosti dle § 178 školského zákona zajišťuje pouze zde uvedenými formami – zřízením školy, nebo zajištěním docházky v jiné škole. Navýšením počtu žáků ve třídě jí nevznikají přímé povinné náklady, neboť náklady na školní vzdělávání hradí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) dotací poskytovanou prostřednictvím kraje dle § 161 školského zákona. Žalobkyně přímo neposkytuje vzdělání a nemůže ovlivnit jeho kvalitu. Nesmí zasahovat do pravomoci ředitele školy ohledně organizace školního roku či školního vzdělávacího programu. K nedostatku přímého dotčení žalobkyně žalovaný poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2019, č. j. 4 As 114/2019-37. Dále poukazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2016, č. j. 4 As 281/2015-32 a 4 As 280/2015-36, a ze dne 21. 4. 2016, č. j. 5 As 253/2015-36, v nichž Nejvyšší správní soud uzavřel, že zákonný zástupce nezletilého není účastníkem řízení o přijetí dítěte do mateřské školy, neboť není splněna podmínka přímého a bezprostředního dotčení jeho práv či povinností v oblasti veřejného práva. Obdobně nebyla účastníkem řízení žalobkyně jako zřizovatel, a nemůže proto být aktivně legitimována ani podle § 65 odst. 2 s. ř. s.
6. K žalobním bodům žalovaný uvádí, že nerozhodoval o přijetí dětí do konkrétní třídy, ale o tom, že počet žáků bude celkem X. Rozdělení dětí do tříd je vnitřním rozhodnutím školy. Žalovaný považuje druhé kritérium pro přijetí, a tedy i omezení kapacity jedné z prvních tříd, za diskriminační. Jedinou zákonnou podmínkou pro přijetí k povinné školní docházce je dovršení zákonného věku. Není-li dítě shledáno tělesně nebo duševně nevyspělým a nepožádá-li zákonný zástupce o odklad zahájení školní docházky, musí být dítě k povinné školní docházce přijato. Podmínění přijetí osvědčením matematických a jazykových předpokladů je diskriminační a nezákonné. Tvrzení žalobkyně o přijetí žáků na jiné školy je novotou, která nebyla ve správním řízení tvrzena a prokázána. Tato skutečnost však nezpůsobuje nezákonnost napadených rozhodnutí, neboť jde o využití práva na svobodnou volbu školy. Ředitelka školy v e-mailu potvrdila, že není naplněna celková kapacita školy. Žádosti o přijetí uchazečů, respektive podaná odvolání, byla odůvodněna zaměstnáním rodičů a účastí na kroužcích v místě školy, spojením

sourozenců, z nichž starší byl již žákem školy, bydlištěm ve spádové obci a nadstandardními výsledky v přijímacích kritériích. Napadenými rozhodnutími tak byl sledován pouze zájem dítěte na vzdělání a všestranném rozvoji. Školní docházka, byť nikoli ve spádové škole, je nejvhodnějším způsobem, jak toho dosáhnout. Jde přitom o zájem jednotlivce, nikoli kolektivu. Žalovaný rozhodl na základě podkladů předložených ředitelkou školy. Vycházel z ustanovení § 3 správního řádu, který požaduje, aby byl zjištěn pouze stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

7. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvádí, že se jako zřizovatel v dřívějších letech rozhodla rozšířit kapacitu školy na celkem tři třídy na každém stupni s tím, že nově vzniknou výběrové třídy s omezeným počtem X žáků, do nichž budou přijímány děti na základě odlišných výběrových kritérií. K tomu předkládá zápis ze zasedání zastupitelstva ze dne 29. 4. 2013. Za tímto účelem investovala do výstavby nových učeben, pro které byl vydán kolaudační souhlas, který rovněž předkládá, v němž se uvádí, že ve třetím nadzemním podlaží školy je devět učeben pro o. žáků. Ze stavebně technického hlediska tedy mohou být tyto učebny, v nichž jsou umístěny výběrové třídy, užívány pouze X žáky a další č. žáky do nich umístit nelze. Nesouhlasí proto s žalovaným, že ředitelce školy nic nebránilo umístit č. další žáky do výběrové třídy. Zdůrazňuje, že k přijetí č. žáků nad původně stanovenou kapacitu ředitelkou školy došlo před vydáním napadených rozhodnutí (rozhodnutími ze dne 28. 5. 2019, 4. 6. 2019 a 11. 6. 2019), přičemž šlo o žáky, u nichž bylo řízení přerušeno z důvodu stěhování do obce D. B. a probíhající změny trvalého pobytu. Žáci s přiznaným podpůrným opatřením byli přijati již 30. 4. 2019. K překročení vyhláškou stanovené kapacity tříd tedy nedošlo rozhodnutím ředitelky školy, ale až napadenými rozhodnutími a rozhodnutím, jímž žalovaný obdobně rozhodl o přijetí dalšího žáka, které žalobkyně rovněž napadla žalobou. Ředitelka školy před vydáním napadených rozhodnutí žalovaného telefonicky a e-mailem informovala o všech rozhodných skutečnostech, včetně počtu přijatých dětí a dětech s přiznaným podpůrným opatřením. Pokud žalovaný považoval informace za nedostatečné, byl povinen postupovat tak, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mohl si vyžádat doporučení školského poradenského zařízení s informacemi o stupních podpůrných opatření. V kontextu projednávaného případu měl být správní spis tvořen mimo jiné všemi rozhodnutími o přijetí ke školní docházce včetně údajů o přiznaných podpůrných opatřeních. Nelze klást k tíži žalobkyně, že ředitelka školy za správní spis považovala pouze podklady týkající se jednotlivých odvolatelů, nikoli všech uchazečů o přijetí. Obsahem správního spisu týkajícího se přijetí uchazečů k povinné školní docházce naopak nejsou všechny informace o personálním a věcném vybavení školy, které jsou známy jejímu řediteli. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že je možné celkem č. další žáky přijmout, jeho úsudek nereflektuje existující stav, konkrétně skutečnost, že devět učeben, v nichž probíhá výuka tříd s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů, je stavebnětechnicky určeno (kolaudováno) pouze pro X dětí a ve zbylých dvou prvních třídách je s ohledem na přijaté děti s podpůrnými opatřeními nejvyšší zákonem stanovený limit X dětí. Bez nutnosti souhlasu zřizovatele s povolením výjimky tak lze do prvních tříd přijmout maximálně X dětí.
8. Žalobkyně též odmítá názor žalovaného, že by škola byla povinna přijmout všechny zájemce do zákonného maximálního počtu žáků ve třídě, neboť to odporuje pravomoci ředitele školy, kterou mu svěřuje ustanovení § 165 odst. 1 písm. a) školského zákona. Poukazuje na to, že i žalovaný připouští, že omezení počtu dětí ve třídě je v pravomoci ředitele školy. Není zřejmé, z čeho žalovaný dovodil svou pravomoc tato omezení prolomit. Stanovení počtu prvních tříd a počtu žáků v jednotlivých třídách je organizační záležitostí v působnosti ředitele školy, která má autonomní povahu, nejde o výsledek správního řízení, respektive o rozhodování o právech a povinnostech v oblasti státní správy podle § 165 odst. 2 školského zákona, a proto nepodléhá přezkumu odvolacím orgánem, a to ani v řízení o přijetí nebo nepřijetí uchazečů. Žalovanému nepřisluší rozhodovat o prolomení ředitelem školy stanoveného počtu žáků. To plyne nejen z jazykového a systematického výkladu § 165 odst. 1 písm. b) školského zákona, ale i výkladu

teleologického, neboť pouze ředitel má dostatečný přehled o rozhodných skutečnostech pro stanovení počtu tříd a počtu žáků (stavebnětechnickém stavu tříd, možnostech zajistit stravování pro daný počet žáků, schopnosti personálně zajistit výuku cizích jazyků v souladu s § 5 odst. 5 vyhlášky 48/2005 Sb. atd.).

9. Žalobkyně nesouhlasí s žalovaným, že navýšením počtu žáků nevznikají obci žádné přímé náklady. Vyšší počet žáků ve škole nutně vede k vyššímu opotřebení movitých i nemovitých věcí, které základní škola užívá. Jejich koupi, opravy či modernizaci přitom zajišťuje a hradí přímo žalobkyně, která poskytuje věci základní škole formou výpůjčky.
10. Judikaturu týkající se účastenství zákonných zástupců nezletilých v řízení o přijetí považuje žalobkyně za nepřiléhavou. Překročení maximálního zákonem stanoveného počtu žáků ve třídách žalovaným bez souhlasu žalobkyně jako zřizovatele představuje přímé dotčení práv žalobkyně v oblasti veřejného práva. Žalovaný se nemůže dovolávat toho, že svým opomenutím nepřiznal žalobkyni statut účastníka ve správním řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. K aktivní žalobní legitimaci soud konstatuje, že ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. nelze interpretovat doslovným jazykovým výkladem, ale podle jeho smyslu a účelu. Žalobní legitimace podle tohoto ustanovení svědčí všem žalobcům, kteří jsou dotčeni v právní sféře, tj. kdy se jednostranný úkon správního orgánu, vztahující se ke konkrétní věci a konkrétním adresátům, závazně a autoritativně dotýká jejich právní sféry (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS).
12. Aktivní žalobní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Pro přiznání aktivní žalobní legitimace tedy postačí zkrácení na právech rozumným způsobem tvrdit, není nezbytné je prokázat.
13. Tvrzení žalobkyně o dotčení jejího práva dle § 23 odst. 5 školského zákona a ústavou zaručeného práva na samosprávu (čl. 8 a čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky), nejen nerespektováním práva dle § 23 odst. 5 školského zákona, ale též zásahem do práva na zajištění podmínek kvalitního vzdělávání pro občany žalobkyně, lze považovat za myslitelné a logicky konsekvantní.
14. Pokud žalovaný rozhodl o přijetí dalších žáků za situace, kdy byl stanoven počet prvních tříd na tři, v obou běžných třídách byl maximální počet žáků dle § 4 odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb. naplněn, přičemž žalobkyní nebyla povolena výjimka z tohoto počtu a další žáky by nebylo možné umístit do třídy s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů s ohledem na specifický vzdělávací program, omezenou kapacitu učeben pro něj zřízených a tomu odpovídající ředitelkou školy stanovený počet žáků v této třídě, představuje takové rozhodnutí zásah do práva dle § 23 odst. 5 školského zákona rozhodovat o povolení výjimky z nejvyššího počtu žáků stanoveného prováděcí vyhláškou (a v souvislosti s tím posoudit, zda zvýšení počtu není na újmu kvalitě vzdělávací činnosti školy a zda jsou splněny podmínky bezpečnosti a ochrany zdraví).
15. Za rozumně myslitelné lze považovat též tvrzené dotčení práva na zajištění kvalitního vzdělávání pro občany žalobkyně. Žalobkyně je územním samosprávným společenstvím občanů, zajišťuje podmínky pro plnění povinné školní docházky dětí s místem trvalého pobytu na svém území (občanů obce) a je povinna v samostatné působnosti ve svém územním obvodu pečovat o potřeby svých občanů, včetně vzdělávání, a hájit jejich práva. Při zajišťování vzdělávání a školských služeb je povinna dbát o soulad rozvoje vzdělávání a školských služeb se zájmy svých občanů a demografickým vývojem a rozvojem svého území [§ 177 odst. 2 písm. a) a § 178 odst. 1

školského zákona, § 1, § 2 odst. 2 a § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obecní zřízení“). Z ustanovení § 178 školského zákona ani jiného ustanovení nevyplývá, že by se práva a povinnosti žalobkyně v této oblasti měla omezovat na vlastní zřízení základní školy (popř. zajištění plnění povinné školní docházky v základní škole zřizované jinou obcí nebo svazkem obcí). Žalobkyně v samostatné působnosti na svém území zajišťuje s ohledem na budoucí rozvoj obce a demografický vývoj kapacitní, materiální a personální zázemí pro plnění povinné školní docházky, které se promítá v kritériích pro rozhodování o přijetí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2013, č. j. 7 Ans 21/2012-22). Musí přitom zajišťovat (ve spolupráci se školou, kterou zřídila) takové podmínky, které budou trvale umožňovat kvalitní vzdělávání všem občanům obce, respektive dětem s trvalým pobytem ve školském obvodu jím zřízené základní školy (§ 36 odst. 7 a § 178 školského zákona), včetně žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných, a nese náklady s tím spojené. Žalobkyně zabezpečuje majetkové vybavení [§ 27 odst. 2 písm. e) a f) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů] a dle § 180 školského zákona zajišťuje všechny výdaje školy, kterou zřídila, jež nejsou škole hrazeny finančními prostředky ze státního rozpočtu [na základě § 160 odst. 1 písm. c) školského zákona přidělovanými podle § 161 odst. 3 a 4, § 161b odst. 2 a § 161c odst. 6 školského zákona], neboť činnost školy je vykonávána ku prospěchu jejích občanů. Nelze vyloučit, že v důsledku přijetí žáků nad rámec ředitelkou stanovené kapacity prvních tříd vzniknou nové nároky na financování chodu školy, která je příspěvkovou organizací zřízenou žalobkyní, jež je za její materiální zajištění a financování odpovědná. Tyto náklady přitom nemusí být žalobkyní plně pokryty ani prostřednictvím rozpočtového určení daní navázaného na počet žáků.

16. (Nezákonně) navýšení počtu žáků ve škole zřízené žalobkyní má z logiky věci negativní dopad na kvalitu výuky (učitel může věnovat méně času a pozornosti jednotlivým žákům a jejich individuálním potřebám). Navýšení počtu žáků nad limit stanovený vyhláškou č. 48/2005 Sb., respektive kapacitu učeben, v nichž probíhá výuka a které byly vybudovány žalobkyní za použití jejích finančních prostředků tak, jak odpovídalo představám jejích občanů o zajištění podmínek pro kvalitní vzdělávání, jakož i nerespektování ředitelkou školy předem stanovené kapacity prvních tříd a kritérií přijímání do prvního ročníku (zohledňujících podmínky vytvořené žalobkyní), zasahuje do práva občanů žalobkyně na vzdělání, pro něž žalobkyně v samostatné působnosti vytváří podmínky na svém území (např. zřízením mateřské a základní školy, jejich materiálním zabezpečením, financováním, právem jmenovat a odvolávat za zákonem stanovených podmínek ředitele školy, podílem na jeho výběru, jakož i povolováním výjimek z nejnižšího a nejvyššího počtu dětí ve třídě). Děti a jejich rodiče (převážně občané žalobkyně) mohli přitom při přihlášení dítěte do školy ve své obci zřízené žalobkyní očekávat, že kapacita prvních tříd (stanovená ředitelkou školy na základě konkrétních poměrů v mezích § 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb.) nebude překročena a tomu bude odpovídat kvalita poskytovaného vzdělání. I pokud by pro třídu s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů bylo možné zajistit jinou učebnu s dostatečnou kapacitou, výuka v této třídě je oproti běžným třídám náročnější a navýšení počtu žáků ve třídě, navíc o žáky s méně dobrými výsledky při ověřování jazykových a matematických předpokladů, může vést k tomu, že někteří žáci nebudou schopni studijní program dobře zvládnout. Zachování menšího počtu dětí v této třídě, který vyplývá z kritérií pro přijímání do prvního ročníku, odpovídá rovněž legitimnímu očekávání dětí v ní zařazených a jejich zákonných zástupců. Zvýšený zájem o školu (který dokládá množství podaných přihlášek) svědčí o tom, že žalobkyně usiluje o zajištění kvalitního vzdělání na svém území ve škole, kterou zřídila a která má zajišťovat primárně potřeby občanů obce. Kvalita vzdělávání, které žalobkyně v samostatné působnosti zajišťuje na svém území v jí zřízené škole, je ovlivněna investicemi, které žalobkyně činí ze svých prostředků na základě politické vůle svých občanů (na úkor jiných oblastí), a nepochybně ovlivňuje také její dobré jméno a může být podstatným kritériem, pro které si občané život v ní zvolili. Prostřednictvím spádové školy obce plní svou povinnost zajistit podmínky pro plnění povinné školní docházky dětí s místem trvalého

pobytu na svém území. Současně je prostřednictvím spádové školy dětem garantováno právo na přijetí k základnímu vzdělání a možnost plnění povinné školní docházky díky právu na přednostní přijetí až do povoleného počtu žáků uvedeného ve školském rejstříku, tedy bez ohledu na rozhodnutí ředitele školy v daném školním roce otevřít určitý počet tříd nebo třídy naplňovat pouze určitým počtem žáků [§ 36 odst. 7, § 46, § 165 odst. 2 písm. e) školského zákona]. Zákonný zástupce může dítě přihlásit do jiné než spádové základní školy (§ 36 odst. 5 školského zákona), dítě však v takovém případě nemá právo na přijetí do povoleného počtu žáků školy uvedeného ve školském rejstříku a ředitel školy není povinen je přijmout, je-li předem stanovená kapacita tříd naplněna. Vytvářením podmínek pro vzdělávání v samostatné působnosti je třeba rozumět podmínky, které svou kvalitou odpovídají představám obyvatel obce, kteří se, byť nepřímou prostřednictvím autonomního rozhodování zastupitelských orgánů, podílí na výkonu samostatné působnosti a na rozhodování o tom, jakým způsobem naloží s finančními prostředky obce a zajistí podmínky pro vzdělávání. Zásadně přitom není povinností obce vytvářet podmínky pro vzdělávání občanů jiných obcí, pro které má prioritně povinnost zajistit tyto podmínky obec, jíž jsou občany (v souladu s představami a prioritami svých občanů, například i dohodou o vytvoření společného školského obvodu a podílem na výdajích této školy). Ačkoli obce nejsou oprávněny zasahovat do rozhodovacích pravomocí ředitele školy, logicky se při organizaci vzdělávání předpokládá vzájemná spolupráce ředitele školy s obcí, která zajišťuje podmínky a zázemí tak, aby potřeby občanů obce v oblasti vzdělání byly zajištěny i v budoucnu s ohledem na předpokládaný rozvoj území a demografický vývoj. Nebude-li proto zákonné rozhodnutí ředitele školy o počtu tříd a žáků v nich respektováno a budou-li každoročně přijímáni „nespádoví“ žáci až do celkové kapacity školy, je tím zasahováno do obecní samosprávy, která musí brát v úvahu budoucí vývoj a která rozhoduje o nakládání s finančními prostředky nutnými k zajištění podmínek pro vzdělávání.

17. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že žaloby byly podány k tomu oprávněnou osobou. Soud též ověřil, že žaloby byly podány včas a splňují všechny formální náležitosti na ně kladené. Jde tedy o žaloby věcně projednatelné.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

18. Z obsahu správního spisu vyplývá, že ředitelka školy stanovila dne 21. 2. 2019 kritéria pro přijímání dětí do 1. ročníku základní školy pro rok X, podle nichž měly být ve školním roce X otevřeny tři první třídy, a to dvě běžné a jedna s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů podle § 17 školského zákona k rozvoji nadání dětí od prvního ročníku. K základnímu vzdělávání měli být do maximální kapacity prvních tříd přijímáni uchazeči v následujícím pořadí: 1. děti s trvalým pobytem ve školském obvodu, tj. s bydlištěm v obci D. B. (včetně L. a Z.) tak, jak ukládá školský zákon; 2. děti, které se umístí do X. místa včetně v ověřování matematických a jazykových předpokladů (jež proběhne na základě písemné žádosti rodičů) a které budou následně po přijetí k základnímu vzdělávání zařazeny do třídy s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů. U těchto dětí není rozhodující místo bydliště; 3. děti s trvalým bydlištěm mimo školský obvod do výše kapacity prvních tříd s tím, že bude-li jejich počet přesahovat počet volných míst, bude z nich losováno.
19. Nezletilí zastoupení svými zákonnými zástupci požádali dne 2. 4. 2019 o přijetí k základnímu vzdělávání v Základní škole a Mateřské škole D. B. od školního roku X.
20. O žádostech rozhodla ředitelka školy dne 30. 4. 2019 shora uvedenými rozhodnutími č. j. 205 – 093/2019, č. j. 205 – 139/2019 a č. j. 133/2019, která odůvodnila tím, že postupovala podle § 36 odst. 7 školského zákona a kritérií pro přijímání dětí do 1. ročníku základní školy pro školní rok X ze dne 21. 2. 2019. Uvedla, že žádost podalo celkem X uchazečů (z toho j. požádalo o odklad školní docházky, u š. bylo řízení přerušeno do předložení dalších dokumentů potřebných k vydání rozhodnutí a t. vzali žádost zpět). Podle prvního kritéria bylo přijato všech X uchazečů ze školského obvodu školy, tedy s trvalým bydlištěm v D. B. Z uchazečů, kteří se umístili na

prvních o. místech v ověřování jazykových a matematických předpokladů, bylo o. z D. B. a d. z „nespádových“ obcí, kteří byli přijati podle druhého kritéria. Tím bylo přijato celkem X uchazečů. S ohledem na vyčerpání předem stanovené kapacity prvních tříd nebylo možné přistoupit k posuzování dalších nespádových uchazečů podle třetího kritéria, přičemž mezi uchazeči z „nespádových“ obcí, kteří nemohli být přijati, byli též nezletilí.

21. Proti prvostupňovým rozhodnutím podali nezletilí zastoupení zákonnými zástupci odvolání.
22. Žalovanému bylo kromě odvolání nezletilých předloženo k rozhodnutí odvolání dalšího nepřijatého uchazeče D. L.
23. Dne 11. 7. 2019 ředitelka školy sdělila e-mailem žalovanému, že odvolání byla podána nespádovými dětmi, které byly přijaty k základnímu vzdělávání v jiných školách. Kapacitu prvních tříd stanovila před zápisem na X žáků, kteří byli přijati. V případě č. uchazečů, kteří se v době přijímacího řízení měli do obce stěhovat, bylo řízení přerušeno do doby doložení trvalého pobytu, které rodiče postupně dokládali. Z tohoto důvodu musela navýšit kapacitu prvních tříd na X tak, aby splnila povinnost přijmout všechny spádové děti. Vyjádřila nesouhlas s tím, aby byli uchazeči, kteří podali odvolání, přijati pouze s ohledem na nenaplněnou celkovou kapacitu školy. Stanovení organizace a podmínek provozu školy, a tedy i kapacity prvních tříd, je ustanovením § 165 odst. 1 školského zákona svěřeno řediteli školy, neboť je třeba zohlednit konkrétní situaci. Poukázala také na povinnost integrovat do běžných tříd děti se z. a k. v. a skutečnost, že několik takových žáků bylo do prvních tříd přijato, konkrétně zmínila žáky s D. s., s t. c., po a. n. a s k. A. s. Upozornila, že několik dětí bude nastupovat do první třídy s asistentem. Uvedla, že z těchto důvodů není v prvních třídách další místo, byť celková kapacita školy není naplněna (škola má rezervy v ročnících na druhém stupni). Poukázala na odstavec 4 stanoviska ministerstva, podle něhož kapacitní důvody, pro které lze rozhodnout o nepřijetí „nespádového“ dítěte, je nutno vztáhnout nejen na nejvyšší povolený počet žáků ve školském rejstříku, ale též na naplněnost jednotlivých tříd prvního ročníku.
24. Dne 12. 7. 2019 ředitelka školy zaslala žalovanému e-mailem stanovení kapacity prvních tříd pro školní rok X ze dne 21. 3. 2019 s tím, že bylo před zápisem zveřejněno na webových stránkách školy i ostatních obvyklých a veřejně přístupných místech ve škole spolu s kritérii pro přijetí. Uvedla, že zápisu do prvních tříd se ve škole účastnili pracovníci České školní inspekce, kteří hodnotili jeho průběh a všechny formální náležitosti jako bezchybné.
25. Celková kapacita školy dle školského rejstříku je X žáků, k 31. 3. 2019 měla škola dle výkazu o základní škole X žáků.
26. Žalovaný rozhodl o odvoláních nezletilých napadenými rozhodnutími, jimiž změnil rozhodnutí ředitelky školy o nepřijetí tak, že se nezletilí přijímají k základnímu vzdělávání do Základní školy a Mateřské školy D. B. od školního roku X. Téhož dne dále vydal rozhodnutí č. j. 074308/2019/KUSK/02, jímž obdobně změnil rozhodnutí ředitelky školy o nepřijetí D. L.
27. V odůvodnění těchto rozhodnutí žalovaný shodně konstatoval, že ředitelka školy postupovala při přijímání uchazečů k základnímu vzdělávání podle předem zveřejněných kritérií pro přijímání dětí do 1. ročníku základní školy (pro školní rok X) ze dne 21. 2. 2019. Přednostně přijala děti s trvalým bydlištěm ve školském obvodu, tedy s bydlištěm v D. B. včetně L. a Z., dále děti, které se umístily do X. místa v ověřování matematických a jazykových předpokladů bez ohledu na trvalé bydliště, a děti s trvalým bydlištěm mimo školský obvod do naplnění kapacity prvních tříd. Počet otevíraných prvních tříd byl stanoven na tři, dvě běžné a jednu s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů. V dokumentu ze dne 21. 3. 2019 byla stanovena kapacita prvních tříd X žáků. Tento dokument byl dle sdělení ředitelky školy v dostatečné době před zápisem zveřejněn na webových stránkách školy i ostatních obvyklých a veřejně přístupných místech ve škole spolu s kritérii pro přijetí tak, aby uchazeči byli plně, dostatečně a včas informováni o podmínkách zápisu. Rozhodnutím ředitelky bylo k základnímu vzdělávání od

školního roku X přijato X uchazečů z celkového počtu X žádostí. Tím byla naplněna stanovená kapacita prvních tříd. Dále v odůvodnění uvedl, že v § 4 odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb. je stanoveno, za jakých podmínek lze počet žáků ve třídě snížit, přičemž ředitelka školy ve spisové dokumentaci nedoložila relevantní podklady ke snížení počtu žáků ve třídě. Konstatoval, že „*ve stanovisku MŠMT ze dne 15. března 2010 je mimo jiné v bodě 4) uvedeno, že organizační kompetence ředitele vyplývající z ustanovení § 164 odst. 1 písm. a) školského zákona, podle které může rozhodnout například o tom, že v daném roce otevře pouze určitý počet tříd, resp., že třídy bude naplňovat pouze do určitého počtu žáků (v rozmezí daném ustanovení § 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb.), může mít přednost ve vztahu k dětem „nespádovým“.* Snížení počtu prvních tříd (resp. snížení počtu žáků v nich) však nemůže být samoučelné a v žádném případě nemůže být „*uměle vytvořeným*“ důvodem pro nepřijetí „*nespádových*“ dětí k základnímu vzdělávání.“ Dále poukázal na základní zásady v ustanovení § 2 správního řádu, podle nichž správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Konstatoval též, že právo na základní vzdělávání je považováno za veřejný zájem dítěte.

Posouzení žalobních bodů

28. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí v mezích žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni jejich vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud o žalobách rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
29. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
30. Podle § 68 odst. 1 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Podle odst. 3 téhož ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
31. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že „*[f]unkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
32. Z napadených rozhodnutí není zřejmé, jakými úvahami se žalovaný řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí, podle jakých ustanovení právních předpisů věc posoudil, z jakého důvodu, ani jakými úvahami byl veden při jejich výkladu. Žalovaný připustil, že podle stanoviska ministerstva ze dne 15. 3. 2010 může mít kompetence ředitele školy rozhodovat o tom, že v daném roce otevře pouze určitý počet tříd nebo že bude třídy naplňovat jen do určitého počtu žáků v rozmezí daném § 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb. přednost ve vztahu k „nespádovým“ dětem, přičemž snížení počtu prvních tříd nebo počtu žáků v nich nemůže být samoučelné a být „uměle vytvořeným“ důvodem pro nepřijetí „nespádových“ dětí k základnímu vzdělávání. Z napadených rozhodnutí však neplyne, zda, případně z jakého důvodu žalovaný považoval stanovení počtu prvních tříd či žáků v nich v daném případě za samoučelné a za „uměle vytvořený“ důvod pro nepřijetí „nespádových“ dětí, respektive zda je považoval za odporující právním předpisům a případně jakým. Žalovaný kritéria pro přijímání dětí do 1. ročníku ani dokument ze dne 21. 3. 2019, jímž byla stanovena kapacita prvních tříd na X žáků, která zmínil v první části svého rozhodnutí, nikterak nehodnotil. Nelze přitom přehlédnout, že dle obsahu spisu (kritérií pro přijímání žáků) byl počet žáků výrazněji, avšak v rozmezí stanoveném § 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb., snížen (na X žáků) pouze ve třídě s rozšířenou výukou matematiky a přírodovědných předmětů, do níž bylo dle napadených rozhodnutí přijato na základě ověření jazykových

a matematických předpokladů (které bylo podmínkou pro přijetí pouze do této třídy a bylo prováděno se souhlasem zákonných zástupců) d. „nespádových“ žáků, tedy většina. Nedostatek rozhodnutí nemůže zhojit ani následné vyjádření žalovaného k žalobě, v němž doplnil, že druhé kritérium pro přijímání žáků považoval za diskriminační. Ostatně ani tato úvaha není blíže rozvedena a není tak zřejmé, jakou nepřípustnou diskriminaci žalovaný v kritériu spatřuje a z jakého důvodu. Z napadených rozhodnutí není patrné, z jakého důvodu a na základě jakého zákonného ustanovení žalovaný ředitelkou školy stanovená kritéria pro přijímání žáků a kapacitu prvních tříd zcela pomínil. Soud souhlasí s žalobkyní, že stanovení počtu žáků, které je možné přijmout, které předpokládá § 3a odst. 7 vyhlášky č. 48/2005 Sb., včetně stanovení počtu otevíraných prvních tříd a počtu žáků ve třídách, jakož i kritérií pro přijímání žáků, podle nichž bude postupováno, neumožní-li kapacitní důvody přijetí všech uchazečů, je autonomním oprávněním ředitele školy [§ 164 odst. 1 písm. a) školského zákona], které není výsledkem správního řízení a odvolacímu orgánu zásadně v řízení o odvolání proti rozhodnutí o nepřijetí nepřísluší tato kritéria nahrazovat či doplňovat (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2015, č. j. 8 As 154/2014-49).

33. Pokud žalovaný zmiňuje, že dle ustanovení § 4 odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb. je nejvyšší počet žáků ve třídě třicet a že v tomto ustanovení je uvedeno, za jakých podmínek lze počet žáků snížit, přičemž ředitelka školy nedoložila ke snížení počtu žáků žádné relevantní podklady ve spisové dokumentaci, patrně je tím (v kontextu uvedeného ustanovení) míněno, že ředitelka školy nepředložila se spisovým materiálem podklady týkající se přijatých žáků s přiznaným podpůrným opatřením. Z napadených rozhodnutí nicméně nevyplyvá, z jakého důvodu považoval (též s ohledem na kritéria pro přijímání žáků a počet žáků, které je možné přijmout, stanovený ředitelkou školy) žalovaný tuto skutečnost za relevantní pro rozhodnutí. Pokud ji považoval za významnou, pak bylo jeho povinností zjistit skutkový stav ke dni vydání rozhodnutí v rozsahu potřebném pro rozhodnutí. Za situace, kdy dle sdělení ředitelky školy bylo do prvních tříd přijato několik žáků se z. a k. v. s podpůrným opatřením v podobě asistenta pedagoga a z tohoto důvodu nebylo v prvních třídách již místo, měl žalovaný zjistit, zda a v jakém rozsahu se nejvyšší počet žáků ve třídách ve smyslu § 4 odst. 5 vyhlášky č. 48/2005 Sb. snížil s ohledem na přijaté žáky s přiznaným podpůrným opatřením. Nelze přitom přehlédnout, že ředitelka školy současně žalovaného informovala také o navýšení počtu žáků na X s ohledem na povinnost přijmout žáky, jejichž trvalý pobyt byl doložen dodatečně. Tím se však žalovaný rovněž nezabýval a v napadených rozhodnutích (patrně pouze na základě údajů v prvostupňovém rozhodnutí) bez bližšího odůvodnění konstatoval přijetí X žáků, aniž s ohledem na pozdější informaci ředitelky školy opatřil relevantní podklady pro zjištění skutkového stavu ke dni vydání svého rozhodnutí.
34. Ustanovení § 4 vyhlášky č. 48/2005 Sb. kromě snížení nejvyššího počtu žáků ve třídě s ohledem na přijaté žáky s podpůrným opatřením žádné podmínky pro snížení počtu žáků ve třídě nestanoví. Ustanovení § 4 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 48/2005 Sb. pouze upravuje nejnižší průměrné počty žáků ve třídě. Z prvostupňového rozhodnutí ani z pozdějšího vyjádření ředitelky školy však neplyne, že by průměrné počty žáků ve třídě měly být nižší (a že by tedy bylo třeba se zabývat doložením povolení výjimky ve smyslu § 23 odst. 4 školského zákona). Pokud snad konstatování žalovaného o nedoložení jakýchkoli relevantních podkladů ve spisové dokumentaci ke snížení počtu žáků bylo míněno obecně, a nikoli ve vztahu k žákům s podpůrným opatřením, pak není zřejmé, z jakého důvodu nebyla shledána relevantním podkladem kritéria pro přijímání žáků a dokument o stanovení kapacity prvních tříd předložený v průběhu odvolacího řízení. Soud na okraj poznamenává, že podklady, důvody či úvahy, které vedou ředitele školy k přijetí organizačních opatření (včetně stanovení počtu žáků, které je možné přijmout) logicky nejsou (a ani nemusí být) běžnou součástí správních spisů o (ne)přijetí žáků.
35. Výrok napadených rozhodnutí pak neodůvodňuje ani blíže nerozvedený odkaz na zásady uvedené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu či proklamace, že právo na vzdělávání lze považovat za veřejný zájem. Z napadených rozhodnutí totiž není patrné, zda, případně čím a z jakého důvodu

měla být práva nezletilých na vzdělávání a uvedené zásady prvostupňovým rozhodnutím porušeny. Z napadených rozhodnutí ani z obsahu spisu nevyplývá, že by nezletilí měli trvalý pobyt ve školském obvodu Základní a Mateřské školy D. B., v důsledku čehož by jim bylo zákonem garantováno místo v této škole dle § 36 odst. 7 školského zákona do výše povoleného počtu žáků uvedené ve školském rejstříku. Z napadených rozhodnutí ani z obsahu správního spisu také neplyne, že by se žalovaný zabýval tím, zda nezletilým brání nějaké překážky nastoupit k povinné školní docházce v jiné škole (ve škole, v jejímž školském obvodu mají trvalý pobyt). Pokud by žalovaný považoval tyto skutečnosti za významné pro rozhodnutí, pak bylo jeho povinností doplnit podklady pro rozhodnutí. Nelze předpokládat, že by tyto skutečnosti měly být zachyceny ve správním spise, který byl žalovanému ředitelkou školy předložen.

36. Z napadených rozhodnutí též neplyne, jakým způsobem žalovaný posoudil nezletilými uplatněné odvolací důvody ve vztahu k celkovému povolenému počtu žáků uvedenému ve školském rejstříku ani jaký význam a z jakého důvodu přikládal nenaplněnému celkovému povolenému počtu žáků a konkrétním odvolacím důvodům.
37. Vzhledem k výše uvedenému soud shledal námitku nepřezkoumatelnosti napadených rozhodnutí důvodnou. Z tohoto důvodu nebylo možné se věcně zabývat dalšími žalobními body.

Závěr a náklady řízení

38. Soud s ohledem na výše uvedené žalobou napadená rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věci vrací žalovanému k dalšímu řízení. Vysloveným právním názorem jsou správní orgány v dalším řízení vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
39. Soud poznamenává, že zrušením napadených rozhodnutí není ohroženo právo nezletilých na vzdělání, neboť z žalobkyní předložených kopií rozhodnutí vyplývá, že nezletilí byli na základě žádostí podaných zákonnými zástupci přijati k základnímu vzdělávání od školního roku X na jiných školách, a to E. J. a M. B. v Základní škole a mateřské škole Z.-H. (rozhodnutí ředitelky Základní školy a mateřské školy Z.-H. ze dne 6. 5. 2019, č. j. 8/2019/zš-sř a č. j. 17/2019/zš-sř) a T. M. v Základní škole J. u P. (rozhodnutí ředitelky Základní školy J. u P. ze dne 3. 5. 2019, č. j. ŠK/199/2019-TRČ).
40. Jelikož soud rozhodl o věci samé, nerozhodoval již o návrhu žalovaného na zrušení rozhodnutí o přiznání odkladného účinku.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení zahrnují náhradu zaplacených soudních poplatků za žaloby a za návrhy na přiznání odkladného účinku ve výši celkem 12 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Zástupkyni žalobkyně náleží odměna za dva účelné úkony právní služby ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, a to převzetí zastoupení a podání žaloby, ve třech původně samostatně vedených řízeních pod sp. zn. 54 A 58/2019, 55 A 62/2019 a 51 A 33/2019, tedy celkem za šest úkonů ve výši 3 100 Kč za úkon dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, a dále za dva úkony po spojení věcí ke společnému projednání (podání ve věci ze dne 16. 9. 2019 a 1. 10. 2019) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) ve výši 7 100 Kč za úkon dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 a § 12 odst. 3 advokátního tarifu. Celková výše odměny tedy činí celkem 32 800 Kč. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč ke každému z úkonů právní služby dle ustanovení § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 2 400 Kč. Náhradu

nákladů řízení v celkové výši 47 200 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupkyně žalobkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu